

ikke overdrevne Forventninger om den Betydning, en saadan Lov kan faa i de nuværende vanskelige Tider, men da den dog efter min Mening i mange Tilfælde vil kunne blive en nyttig Hjælp, ikke mindst for Landbruget, vil jeg anbefale, at man stemmer for det foreliggende Lovforslag. Det har ogsaa stor Betydning, ikke mindst af Hensyn til Sønderjylland, at det hurtigt bliver gennemført, saa at Loven snarest muligt kan træde i Kraft.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Bording fremhævede alle de Vanskeligheder, Landbruget var i for Øjeblikket, og mente, at disse Vanskeligheder overvandt man ikke ved det foreliggende Lovforslag. Det er selvfølgelig rigtigt, det gør man ikke, men disse Vanskeligheder vil man efter vor Mening heller ikke kunne overvinde ved at gaa den Vej, som det ærede Medlem foreslaar. Det ærede Medlem er nemlig inde paa Spørgsmaalet om en almindelig Moratorielovgivning eller en Moratorielov specielt med disse Formaal for Øje, og vi tror ikke, at den Vej er farbar. Vi tror, at det vil være ødelæggende for Kreditgivning her i Landet, og det gaar ikke. Hvis det ærede Medlem og hans Parti derimod vil hjælpe os til at fjerne den Prioritet, som hviler paa Landejendommene, hidrørende fra det offentlige Skattepaalæg, vil det hjælpe langt, langt bedre, og det er den Vej, som vi altsaa mener er den rigtige. Dette Lovforslag ødelægger ikke Kreditgivningen. Hvilket Resultat Loven vil faa, vil jo komme til at afhænge af, med hvilken Interesse og Dygtighed de Udvalg, som bliver nedsat, tager denne Opgave op. Jeg haaber for mit Vedkommende, at man fra alle Sider vil møde med stor Villighed til at forhandle, og hvis man gør det, tror jeg, man vil kunne opnaa en hel Del ved denne Lov.

Bording: Den højtærede Justitsminister har nu tre Gange, baade ved Sagens første og anden og nu her ved tredie Behandling, sagt, at jeg har anbefalet et *almindeligt* Moratorium. Forholdet er jo det, at jeg netop har anbefalet et *begrænset* Moratorium, omhandlende de Prioriteter, der er optaget under den lave Krone. Derfor forekommer det mig ganske mærkværdigt, at den højtærede Justitsminister, skønt jeg gentagne Gange har udtrykt mig saaledes, bliver ved at paastaa, at det er et almindeligt Moratorium. Den højtærede Justitsminister gør sig til Talsmand for, at man i Steedet for at arbejde for en Fjernelse af de

Overprioriteter, der nu hærger Landbruget som en Mare, skulde fjerne Skatteprioriteterne til Fordel for de andre. Og det er jo det, der bliver Tilfældet: Hvis man vil fjerne Skatteprioriteterne, der ligger foran, bliver de sidste Prioriteter sikret. Det er Sagen, og derfor er det, jeg for mit Vedkommende ingenlunde kan være med til noget saadant. Jeg mener, at det, der bør fjernes, er de sidste Prioriteter, som vi har faaet i en Tid, da Kronen var lav, og som nu skal betales tilbage med et større Beløb, end der i Virkeligheden svarer til den Fordel, Landbruget har faaet af dem. De paagældende skal altsaa ikke alene bevare denne Fortjeneste, men de skal ogsaa have en Merfortjeneste, og den skal nu gøres sikrere, ved at man fjerner Skatteprioriteten. Derfor er det, jeg for mit Vedkommende mener — og jeg tror med Rette —, at man her undlader at røre ved det, som er det vigtigste for Landbruget, nemlig en Fjernelse af Overprioriteten.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Bording og jeg har jo været noget i Strid om, hvad det var, den tidligere Regering foreslog. Jeg fandt det derfor formaalstjenligt under første Behandling at oplæse selve den Skrivelse, som den daværende Landbrugsminister havde modtaget fra sin høje foresatte, den daværende Erhvervsminister, og jeg tror ikke, at nogen var i Tvivl, efter at de havde hørt Skrivelsens Indhold. Om den Vej, som jeg her har foreslaaet at gaa, og som det er Regeringens Program at gaa i al Almindelighed: At fjerne de Prioriteter, som hidrører fra Skattepaalæg, siger det ærede Medlem, at det er en daarlig Vej, for man kommer derved til at gavne de sidste Prioriteter, og det er efter hans Mening ikke rigtigt, for de er stiftet under den lave Kronekurs. Dertil vil jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Bording burde vide, at denne sidste Prioritet i enhver dansk Landejendom er Ejerens, og hvis vi derfor kan opnaa at hjælpe ham, har vi formentlig opnaaet netop at gavne der, hvor vi vilde. Det ærede Medlem maa for Resten ogsaa huske paa, at selve Skattebyrden ogsaa er paalagt, medens Kronen stod lavt, saa for saa vidt er der ikke nogen Forskel.

Bording: Jeg antager, at den højtærede Justitsminister plejer at læse de Forslag, der fremsættes af de forskellige Partier, og derfor vil jeg anbefale ham, da det ikke fremgaar af hans Udtalelser, at han har gjort det, at læse det Forslag om et Moratorium, som er fremsat af den tidligere Rege-